

Er referens
VN/8871/2019

Till social- och hälsovårdsministeriet

25.9.2020

Finlands Röda Kors utlåtande

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om inrättande av vårdlandskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården och räddningsväsendet

Finlands Röda Kors tackar för möjligheten att ge sitt utlåtande om regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om inrättande av vårdlandskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården och räddningsväsendet.

Finlands Röda Kors är en offentligrättslig förening som stöder myndigheterna, och dess juridiska särställning är i Finland föreskriven i lag (238/2000) och i Republikens presidents förordning om Finlands Röda Kors (827/2017) som getts med stöd av lagen. Finlands Röda Kors uppgift är att stödja och hjälpa landets myndigheter såväl i fredstid som under krig och väpnade konflikter i syfte att främja människornas välfärd. Internationellt grundas Röda Korsets särställning på de fyra Genèvekonventionerna som ingicks år 1949 angående skydd för offer i krig samt på två kompletterande tilläggsprotokoll från år 1977.

Finlands Röda Kors tar i det här utlåtandet ställning speciellt till organisationernas och medborgarnas roll och delaktighet i reformen, helheten som gäller främjande av välfärd och hälsa samt förslagen som gäller beredskap och räddningsväsendet.

1. Allmänt om tjänsterna

Finlands Röda Kors anser att den allmänna utgångspunkten i regeringens proposition är tydlig och värd att understöda. Enligt propositionen ska social- och hälsovårdstjänsterna stärka och förbättra basservicen, trygga servicen och tillgången till stöd för de mest utsatta samt satsa på förebyggande och välfärds- och hälsofrämjande tjänster. Regeringens proposition innehåller dock brister, som enligt vår åsikt leder till att det uppsatta målet inte kommer att nås till alla delar.

För att tillgången till basservice ska förbättras och i synnerhet för att främjandet av välfärd och hälsa ska lyckas är det centralt att man i reformen inte enbart koncentrerar sig på att utveckla hälsovårdsservicen, utan också på att socialservicen blir tillräckligt beaktad. Enligt undersökningar försvagar fattigdom, utslagning och ensamhet människornas välfärd och hälsa mera än många faktorer som direkt påverkar hälsan. De hjälpbehövande är många och

en del av dem lever i mycket utmanande förhållanden. Att erbjuda tillräckligt stöd till alla förutsätter deltagande och samarbete av såväl staten, kommunernas och landskapens myndighetsaktörer som av organisationer och den privata sektorn.

Finlands Röda Kors anser att man i reformen **bör satsa mera än föreslagits på främjande av välfärd och hälsa samt förebyggande arbete. Detta förutsätter förutom tillräcklig finansiering för det arbete som blir kvar på kommunernas ansvar även identifiering av tredje sektorns roll och säkerställande av dess verksamhetsförutsättningar.**

Finlands Röda Kors betonar att tjänsterna i hela Finland ska vara kundorienterade, tillgängliga och likvärdiga. Serviceavgifterna ska vara skäliga och småinkomsttagare ska enligt behov beviljas lättnader i avgifterna. Basservicen ska i mån av möjlighet också finnas tillgänglig även på andra språk än de officiella språken, till exempel på lättförståeligt språk eller genom förmedling av tolk.

2. Regionala behov och finansieringsunderlag

Såsom grundlagsutskottet upprepade gånger har konstaterat, och såsom även konstateras i motiveringarna till regeringens proposition, måste social- och hälsovårdstjänsterna motsvara både de regionala och individuella behoven och man kan inte se på tillgodoseendet av de grundläggande rättigheterna ur den genomsnittliga individens synvinkel.

Den bärande tanken i propositionen är att centralisera styrningen av social- och hälsovårdstjänsterna, delvis till och med till nationell nivå. Centraliseringen skapar möjligheter att förenhetliga nationellt olika verksamhetsmodeller och kan delvis förbättra servicekvaliteten när ansvaret för anordnandet överförs till en större aktör. Samtidigt innehåller centraliseringen också betydande risker, bland annat vad gäller beaktandet av lokala och regionala särdrag och risker, vilket man bör kunna bereda sig för genom definiering av finansieringsbehovet. Landskapets/områdets invånarantal räcker inte till för att beskriva behoven som förekommer där eller utgör inte ensam ett tillräckligt underlag för att slå fast finansieringsgrunderna. **De olika verksamhetsmiljöerna i landskapen borde också beaktas i finansieringsgrunderna för vårdlandskapen.**

I regeringspropositionen har man försökt beakta de regionala behoven i finansieringen. Faktorer som ska beaktas är enligt propositionen inslag av personer med ett främmande språk som modersmål, tvåspråkighet, karaktär av skärgård, befolkningstäthet samt inom räddningsväsendet också riskfaktorer. Dessas viktning i den totala finansieringen är emellertid synnerligen liten (ca 4 %). **För räddningsväsendets del har man inte heller närmare utrett vilka riskfaktorer som beaktas i finansieringen. Med tanke på helheten skulle det vara bra att veta på förhand vilka riskfaktorer man baserar sig på i finansieringen eller åtminstone i vilket sammanhang/organ det är avsikten att slå fast dessa risker.**

De tättbefolkade områdena i södra Finland har delvis beaktats i samband med landskapsindelningen, men dessa är också förknippade med egna utmaningar, vilka gäller bland annat kraftig befolkningstillväxt och invandring. Därtill ska också andra regionala drag, såsom norra Finlands och östra Finlands specialförhållanden, beaktas. Långa avstånd och gles, över ett stort område spridd bosättning är utmanande förutom med tanke på basservicens tillgänglighet, men de försvårar också hjälparbetet i omfattande och långvariga störningssituationer, såsom till exempel vid eldistributionsstörningar orsakade av stormar eller upplega. I dylika situationer är det besvärligare att nå myndigheternas tjänster både fysiskt och digitalt och för att korrigera detta bör man förbereda sig med tillräckliga resurser. **På basis av regeringens proposition är det ännu oklart hur det är meningen att beredskapen för dylika risker ska resurseras i regionerna.**

Utöver specialsituationer finns det otaliga **andra faktorer som ska beaktas i finansieringsunderlaget för att propositionens mål om högklassigare basservice och minskad ojämlikhet ska förverkligas i praktiken.** Sådana är bland annat regionala säsongsväxlingar i folkmängden, särdrag för områdets näringsliv, invandring och migration samt befolkningens åldersstruktur och dess utveckling. Till exempel förutsätter en kraftig befolkningsökning i något område att man kan satsa proaktivt på basservicen och inte först efter att invånarantalet har ökat. Samma gäller till exempel i områden där befolkningens åldrande accelererar och kan förutspås. **Finlands Röda Kors anser att den föreslagna finansieringsmodellen inte tillräckligt beaktar dessa olika regionala särdrag.**

3. Främjande av välfärd och hälsa (HYTE)

3.1. Samarbete mellan aktörerna

Enligt propositionen ska vårdlandskapet fungera i samarbete med kommunerna i området och stödja dem med sin sakkunskap i arbetet för främjande av välfärd och hälsa. Eftersom verksamheten som främjar välfärd och hälsa i fortsättning fördelas mellan landskapen och kommunerna, anser Finlands Röda Kors att man **i lagen eller dess förarbeten noggrant borde definiera hur det är meningen att arbetsfördelningen mellan kommunerna och vårdlandskapen ska ordnas.** På så sätt kan man säkerställa att överlappningar inte uppkommer och att de olika aktörerna vet vad som händer i de enskilda områdena eller kommunerna. Dessutom borde det över verksamheten finnas något slag av statistikföring eller ett öppet register för att man ska få en täckande bild av verksamheten som främjar välfärd och hälsa.

Välfärds- och hälsofrämjande verksamhet utövas för närvarande både som basuppgift i kommunerna och i partnerskap med olika aktörer, såsom allmännyttiga sammanslutningar, församlingar samt till exempel motions- och omsorgsföretag. För att samarbetet i fortsättningen ska fungera på bästa möjliga sätt, bör samarbetet och informationsutbytet mellan aktörerna ske systematiskt och stöttat. **Finlands Röda Kors föreslår att landskapen och kommunerna förpliktas att upprätthålla välfärds- och hälsofrämjande aktörsnätverk eller delegationer lokalt eller regionalt.**

3.2. Organisationernas roll

I regeringens proposition konstateras att vårdlandskapet ska samarbeta inom det välfärds- och hälsofrämjande arbetet också med bland annat allmännyttiga sammanslutningar och enligt sina möjligheter främja organisationernas verksamhetsförutsättningar då det gäller att främja välfärd och hälsa. **Finlands Röda Kors anser att skrivningarna är korrekta, men som sådana otillräckliga.**

Organisations- och föreningsverksamhet är medborgarverksamhet, demokratis kärna, som bidrar till att upprätthålla förtroendet både i samhället och i närgemenskapen. Att göra saker tillsammans upprätthåller värdena för gemensamt ansvar, skapar samhörighet och gemenskap.

Med samarbete som grundar sig på frivilligverksamhet inom den offentliga servicen och organisationerna kan delaktighet, välfärd och hälsa stärkas. Med hjälp av frivilliga samlar organisationerna observationer och producerar värdefull information om människornas vardag och behov till grund för utvecklingen av tjänsterna.

Medborgarverksamhet som baserar sig på de frivilligas verksamhet kompletterar på ett betydelsefullt sätt den offentliga servicen, men den kan inte införskaffas som köptjänst eller avgränsas att vara en del av serviceproduktionen.

Dessutom kan organisationerna mycket kostnadseffektivt verka i uppgifter som främjar hälsan samt stödja myndigheterna i beredskapsverksamheten. I olycksituationer kan organisationerna bistå bland annat socialjouren samt erbjuda psykiskt stöd också för stora människoskaror. Till exempel under COVID-19-epidemin har man sett hur många organisationer anpassade sin verksamhet till den rådande situationen och kunde hjälpa människorna för att trygga smidigheten i deras vardag. Organisationsaktörerna – såväl social- och hälsovårds-, idrotts- som kulturorganisationer – är betydande förebyggare av olyckor och olycksfall. Att ta hand om sig själv minskar olycksfallen, som mest sker hemma och i fritidssysselsättningar.

Den verksamhet som organisationerna erbjuder är oftast inte entydigt lagstadgad verksamhet, utan den fungerar förebyggande eller rehabiliteringsstödande. För närvarande finansieras dessa funktioner vanligen av både kommunerna och STEA. Dylig verksamhet är bland annat Finlands Röda Kors De ungas skyddshus, Mieli rf:s SOS-kriscenter, Klubbhusen och olika dag- och aktivitetscenter. Verksamheten är i allmänhet lågtröskelverksamhet och finns väldigt nära de lokala invånarna.

Organisationerna är ibland de enda serviceproducenterna för vissa grupper med specialbehov. Dyliga, ofta små organisationer har inte möjligheter att erbjuda service landskapsomfattande. **Om bidragen som kommunerna beviljar dessa organisationer upphör eller minskar betydligt i och med reformen, upphör eller försvagas också specialgruppernas service,** som den offentliga

sektorn inte har möjligheter att producera och som inte är intressant för den privata sektorn.

I praktiken är organisationernas roll särskilt viktig då det gäller att erbjuda stöd med låg tröskel, förebyggande verksamhet och rådgivning, minska befolkningens hälso- och välfärdsskillnader samt förbättra likvärdig tillgång till tjänster. Organisationerna bedriver mycket välfärds- och hälsofrämjande verksamhet, som inte enbart stöder individens välfärd och hälsa utan också ökar välfärden och säkerheten i hela samhället. Stödet som organisationerna behöver är i allmänhet rätt småskaligt. Ofta räcker det att kommunen erbjuder en lokal där man kan fungera.

Regeringens proposition tar inte ställning till hur verksamhetsbidragen som riktats till lokala föreningars frivilligverksamhet och hjälparbete och till exempel avgiftsfri eller förmånlig användning av verksamhetsutrymmen ska tryggas i fortsättningen. Kommunerna har hittills haft en sporre att stöda organisationernas välfärds- och hälsofrämjande arbete, eftersom det har minskat behovet av och kostnaderna för social- och hälsovårdsservicen som kommunen haft på sitt ansvar både på kort och på lång sikt. I och med att ansvaret för anordnande av social- och hälsovårdstjänsterna överförs från kommunerna till vårdlandskapen kan det hända att en del av kommunerna skär ned organisationsbidragen, varvid verksamheten inom en del organisationer riskerar att minska eller upphöra helt. **I samband med reformen borde man hitta en enhetlig nationell lösning gällande finansiering av organisationernas hjälparbete med låg tröskel** eller alternativt bör finansiering för främjande av välfärd och hälsa riktas tydligt till organisationer och frivilligaktörer.

Enligt regeringens proposition tas främjande av välfärd och hälsa med i vårdlandskapens finansiering först från och med år 2026, när det statistiska material enligt vårdlandskap som behövs för beräkningen av koefficienten har blivit klart. **Röda Korset anser att en flera år lång övergångstid, under vilken landskapen inte skulle få finansiering för välfärds- och hälsoverksamhet, kan bidra till att ytterligare minska landskapens och kommunernas villighet att stöda verksamheten.** I kombination med osäkerheten i STEA-finansieringen under de kommande åren riskerar verksamheten i många organisationer som verkar inom social- och hälsovårdsfältet att upphöra. **Det är synnerligen viktigt att fungerande samarbetsarrangemang mellan kommunerna, vårdlandskapen och organisationer som bedriver välfärds- och hälsofrämjande verksamhet byggs upp genast i början av reformen,** och en fördröjning i finansieringen kan leda till att redan befintliga, fungerande arrangemang avbryts.

3.3. Indikatorer för främjande av välfärd och hälsa

I samband med den föregående regeringens social- och hälsovårdsreform utarbetade THL indikatorer för kommunernas finansiering för främjande av välfärd och hälsa, vilka var avsedda att styra finansieringen av välfärds- och hälsofrämjande arbete. Indikatorerna sporrade kommunerna att upprätthålla organisationsnätverket och -träffarna med idrottsorganisationerna, men inte

med andra, såsom kultur- eller social- och hälsovårdsorganisationer, fastän deras verksamhet enligt undersökningar är välfärds- och hälsofrämjande.

Såsom nämndes redan ovan, föreslår Finlands Röda Kors att **både landskapen och kommunerna ska förpliktas att upprätthålla välfärds- och hälsofrämjande aktörsnätverk eller delegationer lokalt eller regionalt** samt att därigenom utnyttja deras sakkunskap regelbundet. Organisationerna bör tas med i arbetet med välfärdsplaner och välfärdsberättelsen. Bland annat via patient- och kamratorganisationer kan kommunerna och landskapen höra olika människors och specialgruppers röst, även sådana grupper vilkas delaktighet annars är svår att garantera. I motiveringarna till regeringens proposition nämns strukturellt socialt arbete, med hjälp av vilket man får information om klienternas problem och behov. I synnerhet i det här arbetet är det synnerligen viktigt att ta med organisationer från det sociala området, vilka använder olika sätt att utföra till exempel socialt samarbete. **Finlands Röda Kors vill understryka omnämmandet i motiveringsdelen i propositionen om att vårdlandskapet också ska säkerställa att invånarna, tjänsteanvändarna, organisationerna och övriga sammanslutningar får tillräckligt med information om områdets verksamhet.**

4. Demokrati och likvärdiga möjligheter till delaktighet

I regeringens proposition till lag om vårdlandskap i kapitel 5 föreskrivs om allmänna möjligheter att delta och påverka i landskapet. Finlands Röda Kors anser att det är bra att man utöver traditionella medborgarråd, diskussions- och hörandetillfällen i regeringens proposition har inbegripit rådgivande folkomröstning, inkluderande budgetering samt användarorienterat deltagande och inflytande.

Utöver detta föreslår vi att **servicebrukarna så omfattande som möjligt tas med också i det skedet när tjänster planeras**. Då klienterna är med och funderar på bland annat servicekedjor, kan verklig klientorientering uppnås och de mest uppenbara problemen undvikas. Därför **anser Finlands Röda Kors att det är viktigt att påverkansorgan inrättas i vårdlandskapen åtminstone för ungdomar, äldre och personer med funktionsnedsättning**. Till exempel kunde landskapsspecifika organisationsdelegationer vara ett påverkansorgan.

Vi uppmärksammar dock att inrättandet av påverkansstrukturer i sig inte räcker, utan **centralt är att de är genuint tillgängliga och likvärdiga**. Till exempel har strukturerna för hörande av ungdomar i Finland också internationellt sett ordnats bra, men detta har inte betydligt ökat de ungas egna upplevelser om att deras åsikter skulle tas på allvar.

Finlands Röda Kors anser det vara viktigt att man **i lagen föreskriver separat om vårdlandskapets kommunikation och att man där betonar användning av tydligt och begripligt språk, där likvärdighetsaspekten beaktas**. Vi anser det vara bra att man i motiveringarna till regeringens proposition förutsätter ett tydligt kommunikationsmaterial som utgår från mottagarens behov. Det ökade behovet av att kommunicera på klarspråk och att i kommunikationen

beakta specialbehov har beaktats på lagnivå och det är viktigt att det också syns i praktiken, vilket torde förutsätta noggrannare anvisningar och rådgivning till vårdlandskapen.

5. Beredskap

Den finländska samarbetsmodellen för övergripande säkerhet grundar sig på att olika aktörer tas med så täckande som möjligt i uppgifter som ansluter sig till säkerheten och räddningsväsendet. **Säkerhetsstrategin för samhället 2017 (YTS), som gavs med statsrådets principbeslut, innehåller som strategisk uppgift främjande av frivilligverksamhet** (uppgift 56), vars mål är att trygga existensen och livskraften för frivilligresursen i anslutning till vitala funktioner. En förutsättning för att målet ska nås är att också myndigheterna lyfter fram frivilligverksamheten och erkänner verksamhetens betydelse för att säkerställa trygghet och samfundens välfärd. Likaså förutsätter främjande av egen beredskap ett fungerande samarbete med organisationerna.

I enlighet med säkerhetsstrategin för samhället **anser Finlands Röda Kors det vara viktigt att lagstiftningen styr verksamheten, så att man i hjälpen till människor utnyttjar effektivt alla befintliga resurser på ett så ändamålsenligt sätt som möjligt.** Att beakta organisationer och andra aktörer inom i synnerhet social- och hälsovården samt räddningsväsendet mera omfattande än nu i alla centrala samarbetsarrangemang, såsom larmsystem, operativ verksamhet, upprätthållande, uppdatering och rapportering av lägesbilden är enligt detta mål viktigt. **Grunden för effektiv samverkan är partnerskap och samarbete i den dagliga verksamheten såväl lokalt, regionalt som nationellt.**

Regeringens proposition skulle förändra den nuvarande situationen betydligt, där kommunerna, samkommunerna och sjukvårdsdistrikten var för sig svarar för sin egen beredskapsplanering och beredskap. Enligt konsekvensbedömningen skulle en övergång till vårdlandskapsbaserad organisering ge social- och hälsovårdssystemet bättre möjligheter att skapa beredskap för olika störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden samt förenhetliga och förtydliga rollerna för olika aktörer. Finlands Röda Kors anser att målet är bra, men betonar **att kommunernas roll som central producent av samhällets basservice bevaras, varvid social- och hälsovårdens samt räddningsverkens täta kontakt till kommunerna ska bibehållas också i fortsättningen.** De lokala behoven, riskerna och övriga särdrag ska kunna beaktas i styrningen och dimensioneringen av tjänsterna.

Myndigheterna bör stärka samarbetet med organisationerna i synnerhet när störningarnas inverkan på samhällets vitala funktioner bedöms.

Organisationernas representation ska tas allt mera omfattande med i scenarieplaneringen samt olika övningar.

Enligt propositionen skulle beredskapsplanering och en lägesbild som båda täcker hela verksamhetsfältet för social- och hälsovården ge möjlighet att åstadkomma en bättre och mera heltäckande lägesbild och styrning på nationell nivå. Regional och nationellt enhetliga och uppdaterade uppgifter kunde samlas in på det sätt

som krävs för lägesbedömning och ledning vid störningar. **Finlands Röda Kors stöder målen som ansluter sig till de olika aktörernas gemensamma lägesbild och önskar att också centrala intressegrupper beaktas heltäckande vid delning av uppgifter i flera riktningar.** Finlands Röda Kors har som både lokal och global aktör möjlighet att producera en heltäckande lägesbild, men har samtidigt som central beredskapsaktör också behov av att få uppdaterad lägesinformation till exempel av myndigheter inom social- och hälsovården samt räddningsväsendet.

Finlands Röda Kors ser i propositionen som en speciellt positiv utveckling möjligheterna till utveckling av socialvårdens beredskap. Enligt konsekvensbedömningen av propositionen skulle de föreslagna ändringarna förbättra befolkningens möjligheter att få social- och hälsovårdstjänster efter behov och på lika villkor under exceptionella omständigheter. I propositionen nämns bland annat att socialvården med stöd av räddningslagen ska förbereda sig på att inrätta och sköta evakueringscentraler eller inkvartering, beklädnad och matförsörjning i mindre skala. Den här typen av åtgärder är ofta av organisationerna samordnad eller genomförd verksamhet. **I synnerhet inom socialvårdssektorn är organisationernas betydelse som en del av sektorns beredskapshelhet alltså alldeles central, vilket ytterligare framhäver betydelsen av gemensam planering, övning och informationsväxling.**

6. Räddningsväsendets samarbetsstrukturer

Ett centralt mål i propositionen är gällande räddningsväsendet att den statliga styrningen stärks betydligt och att räddningsväsendets nationella prestationsförmåga förbättras. För detta ger propositionen flera styrverktyg, **men servicens tillgänglighet, enhetlighet och effekter regionalt och lokalt har inte beskrivits just alls.** Till exempel har propositionens inverknings på beredskap och beredskapsarbete inte beskrivits för räddningsväsendets del, fastän det är en mycket central myndighet till exempel då det gäller att stöda kommunernas beredskap och koordinerar i flera landskap det regionala samarbetet.

Räddningsväsendet producerar merparten av den brådskande prehospitala akutsjukvården som är på social- och hälsovårdens ansvar, genom vilket betydande synergifördelar uppnås. I vårdlandskapets räddningsväsende och prehospitala akutsjukvård kan man använda samma stationsnät, samma stödfunktioner, samma verksamhetsmodeller och utnyttja gemensamma övningar samt gemensam beredskap för storolyckor och undantagsförhållanden. **Förslaget möjliggör utnyttjande av synergier av räddningsväsendets räddningsverksamhet och social- och hälsovårdens akutsjukvårdstjänster.**

Inom räddningsväsendet är organisationssektorns roll betydande för produktionen av olika räddningstjänster. I synnerhet är säkerställandet av verksamheten för avtalsbrandkårssystemet som en del av reformen en livsviktig sak med tanke på funktionsdugligheten för räddningsväsendets servicesystem. I synnerhet på glest bebodda områden är avtalsbrandkårernas betydelse som

producent eller stöd då det gäller service inom räddningsverksamheten central. **Att säkerställa verksamheten också i fortsättningen innebär till exempel skapande av regelbundna och systematiska samarbetsstrukturer mellan vårdlandskapen och organisationerna samt överenskommande om gemensamma utvecklingsmål.** Räddningsbranschens frivilligorganisationer har en viktig roll också i till exempel säkerhetskommunikationen gällande förebyggande av och beredskapen för olyckor. Likaså utför den övriga organisationssektorn bredbasigt säkerhetsarbete och som en del av reformen bör verksamhetens kontinuitet säkerställas. Att erkänna betydelsen av organisationernas arbete och att knyta det som en del av vårdlandskapets servicehelhet och mål inom räddningsväsendet skulle öka verksamhetens effektivitet.

Enligt propositionen ska delegationen för räddningsväsendet samla in respons om räddningsväsendets tjänster och inom ramen för delegationens arbete ska en så bred skara kunder och intressegrupper som möjligt inom räddningsväsendet höras. I motiveringarna nämns hörande av räddningsväsendets organisationsfält samt räddningsväsendets sakkunniga. **Finlands Röda Kors betonar nödvändigheten av omfattande hörande för utveckling av servicen.**

7. Mottagande av internationellt bistånd och bistånd som lämnas till utlandet

Enligt propositionen leder inrikesministeriet arbetet med att upprätthålla den beredskap som krävs för att lämna bistånd till utlandet och ta emot internationellt bistånd. **Finlands Röda Kors anser att förslaget är bra.** En central faktor för att internationellt bistånd ska lyckas är att aktörerna och verksamheten koordineras effektivt. Finlands Röda Kors anser att för att mottagande av internationellt bistånd även i Finland ska vara koordinerat **bör i samband med reformen av räddningsväsendet ett mera detaljerat HNSG-arbete** (Host Nation Support Guidelines) **inledas** för situationer när hjälp från utlandet skulle behövas i Finland.

Vänliga hälsningar,

Kristiina Kumpula
generalsekreterare